

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24S/263/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6013201404
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6013201404.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a členiek senátu JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Jarmily Badíkovej v právnej veci žalobcu: Poľovnícke združenie Gemerské Teplice, so sídlom Ľ. Podjavorinskej 743/2, 050 01 Revúca, IČO: 00 178 144, zastúpeného advokátom JUDr. Zsoltom Hodosim, Námestie priateľstva 2166/11, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 975 41 Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov: 1. P. C., dedička po N. C., G. XXXX/XX, XXX XX Q., 2. D. P., bytom XXX XX D. č. XX, 3. D. R., bytom XXX XX D. č. XX, 4. D. E., bytom XXX XX D. č. XX, 5. E. A., bytom XXX XX D. č. XXX, 6. E. R., bytom XXX XX O. Z. č. XX, 7. Lesy SR š.p. Banská Bystrica, so sídlom Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Halajom, Námestie slobody 2, 050 01 Revúca, 8. Z. Z., bytom XXX XX D. č. XXX, 10. Q. N., bytom XXX XX D. č. X, 11. Slovenský pozemkový fond Bratislava, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 12. B. S., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX Q., o preskúmanie postupu a rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2013/00266 zo dňa 12. júla 2013, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .
Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 28.08.2013 domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2013/00266 zo dňa 12.07.2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Revúcej č. 176/2005-14 zo dňa 08.04.2013, ktorým tento neschválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v spoločnom poľovnom revíre Gemerské Teplice, ktoré vlastníci poľovného revíru uzatvorili so žalobcom.

Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že tak prvostupňové, ako aj napadnuté rozhodnutie, boli vydané v rozpore so zákonom a správne orgány porušili právo žalobcu, aby jeho vec bola posúdená podľa relevantnej právnej normy. Namietal, že prvostupňové rozhodnutie z 8. apríla 2013 bolo odôvodnené tým, že treba rešpektovať vôľu väčšinových vlastníkov spoločného poľovného revíru Lesov SR, š. p. a Slovenského pozemkového fondu, ktorí zvolali na deň 24.04.2013 zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov. Odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia nemá oporu v zákone. Konanie sa v zmysle § 80 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve riadilo zákonom č. 23/1967 Zb., ktorý neumožňuje správnomu orgánu, aby rozhodoval na základe budúcich neistých udalostí, akou zvolanie a rozhodovanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nepochybne bolo. Rozhodnutie vychádzalo teda z domnienky, že sa bude konať zhromaždenie, že bude uznášaniaschopné a že príjme nejaké rozhodnutie. Okrem toho zvyšná časť odôvodnenia obsahuje len opis priebehu konania a stanovisko účastníkov konania, z ktorých si správny orgán vybral a osvojil stanovisko Lesov SR, š. p.. Napadnuté rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že pre predmetný poľovný revír bola dňa 11.06.2013

Opatrením č. 400/2013-1 zaevidovaná Zmluva o užívaní poľovného revíru pre Poľovnícku organizáciu PM Gemerské Teplice. Odvolacie dôvody žalobcu vyhodnotil ako neopodstatnené a takmer sa s nimi nezaoberal, resp. len v kontexte so zaevidovaním zmluvy o užívaní poľovného revíru. Napadnuté rozhodnutie je podľa žalobcu nepreskúmateľné pre nedostatok skutkových a právnych dôvodov, keď výrok nemá oporu v odôvodnení. Chýbajú dôvody, pre ktoré bolo prvostupňové rozhodnutie správne a chýba vysporiadanie sa s dôvodmi odvolania. Rozhodnutie teda nemá zákonom vyžadované náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Chýba, ktoré skutočnosti boli pre žalovaného, ako aj prvostupňový správny orgán podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Najmä ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný porušil zásadu materiálnej pravdy uvedenú v § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Preferoval slobodnú vôľu rozhodujúcich vlastníkov a nevysporiadal sa s tou skutočnosťou, že títo rozhodujúci vlastníci Lesy SR, š. p., ako aj Slovenský pozemkový fond boli viazaní svojimi skoršími prejavmi vôle vyjadrenými v zmluvách, ktoré mali byť predmetom schválenia. Obidva tieto subjekty už na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov nedisponovali možnosťou rozhodovania o užívaní poľovného revíru, nakoľko už predtým svoje práva postúpili žalobcovi, pričom konanie o schválení zmlúv nebolo právoplatne skončené v čase zhromaždenia. Podľa žalobcu tak išlo o právnu nemožnosť plnenia, ktorú rieši § 39 Občianskeho zákonníka a ktorá takéto právne úkony sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vo vzťahu k žalovanému namietal, že sa nevysporiadal s otázkou litispendencie. Napadnuté rozhodnutie je výsledkom konania, ktoré prebiehalo od roku 2005. V roku 2013 začalo ďalšie správne konanie podľa zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, predmetom ktorého bolo zaevidovanie zmluvy o užívaní toho istého poľovného revíru. V neskoršie začatom správnom konaní sa rozhodlo skôr, ako toto konanie právoplatne skončilo. Zo stanovísk Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, napr. pod č. 3115/2012-410 zo dňa 16.08.2012, alebo pod č. 1500/2011-720-4 zo dňa 22.03.2011, alebo pod č. 1500/2011-720 zo dňa 13.03.2011, jednoznačne vyplýva, že postup, keď správny orgán zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, napriek tomu, že nebolo právoplatne skončené správne konanie o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v tom istom poľovnom revíre podľa zákona č. 23/1962 Zb., je porušením zákona, ako aj zásady rovnosti účastníkov. Namietal tiež, že napadnuté rozhodnutie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom správny orgán žiadne právne posúdenie vo vzťahu k výroku jeho rozhodnutia neuskutočnil. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že predmetné konanie bolo dokončené podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve vzhľadom na znenie § 80 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z.. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o poľovníctve patrí právo poľovníctva vlastníkovi poľovného pozemku, ktorý v súlade s § 14 ods. 1 rozhoduje o výkone práva poľovníctva. Správne orgány v predmetnom konaní rešpektovali vôľu vlastníkov poľovných pozemkov prejavenu v liste Lesov SR, š.p., Banská Bystrica zo dňa 20.03.2013, v ktorom navrhli neschváliť predložené zmluvy z dôvodu, že sa bude konať zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov. Toto zhromaždenie potvrdilo, že väčšinou vôľou, a to viac ako 2/3-inovou, vlastníci poľovných pozemkov rozhodli, že užívateľom poľovného revíru bude Poľovnícka organizácia PM Gemerské Teplice a nie žalobca. Nesúhlasil s tým, že rozhodnutie by bolo nepreskúmateľné, pretože obsahuje všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, tiež úvahy, ktorými bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a tiež správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých bolo rozhodnuté a tiež ako sa vyrovnal s návrhmi účastníkov konania. K námietke porušenia zásady materiálnej pravdy uviedol, že zmluvy uzatvorené medzi vlastníkmi poľovných pozemkov a žalobcom neboli platné, pretože neboli schválené príslušným orgánom štátnej správy. V danom prípade správne orgány len rešpektovali vôľu vlastníkov poľovných pozemkov. K námietke litispendencie uviedol, že Zákon o správnom konaní nemá procesné ustanovenia, ktoré by zodpovedali prekážke začatého konania. Nie je pravdivé, že by bolo rozhodnuté v neskoršom konaní skôr, nakoľko prvostupňové rozhodnutie v tomto konaní bolo vydané 8. apríla 2013 a išlo o zamietavé rozhodnutie, pričom zmluva podľa nového zákona bola zaevidovaná na základe žiadosti zo dňa 7. júna 2013. Navrhol, aby súd žalobu zamietol.

Ďalší účastník v siedmom rade Lesy SR, š. p., vo svojom vyjadrení uviedol, že napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie sú dostatočne odôvodnené a nevychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2013, podľa ktorého správny orgán nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, pričom odôvodnenie, ktoré stručne a jasne

objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Tejto podmienke napadnuté rozhodnutie nepochybne vyhovuje. Správny orgán vychádzal z toho, že v správnom konaní sa nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov, počítaná podľa veľkosti výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru, nevyslovila za schválenie predloženej zmluvy. Správny orgán tak rešpektoval stanovisko účastníkov konania, ktorí v súlade s § 139 ods. 2 Občianskeho zákona prezentovali svoj názor, pričom podľa § 2 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve práve vlastníkom poľovných pozemkov patrí právo poľovníctva, čiže aj právo rozhodnúť, kto bude na ich pozemkoch realizovať výkon práva poľovníctva. Rozhodnutie založené na vôli väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov nie je rozhodnutím, ktoré by porušilo zásadu materiálnej pravdy. Žalobca nesprávne tvrdí, že ďalší účastník bol viazaný svojím prejavom vôle, ktorý učinil podpísaním návrhu zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíre Gemerské Teplice v prospech žalobcu. Viazaný by bol až po platnosti tejto nájmovej zmluvy, čo by nastalo až právoplatným rozhodnutím o jej schválení, čo sa nestalo. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 124/2009. Ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že od začatia konania prebehlo do času rozhodovania sedem rokov, došlo k zmene v skladbe vlastníkov, ako aj k zmene zákonnej úpravy a navrhol spolu so Slovenským pozemkovým fondom zvolanie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do predmetného poľovného revíru, a preto navrhol správne orgánu, aby zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíre neschválil. Ďalej uviedol, že to, že účastník takéhoto konania majú právo vyjadriť svoj súhlas alebo nesúhlas so schválením nájmovných zmlúv, pričom správny orgán je viazaný názorom nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov, potvrdilo už aj Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR v rozhodnutí č. 11680/2010-720/1109 zo dňa 30.11.2010. Správny orgán preto musel rozhodnúť v súlade s vôľou vlastníkov poľovných pozemkov. Ďalej uviedol, že považuje za najviac zodpovedajúce princípu spravodlivosti a tiež správne a zákonné, aby o spôsobe užívania poľovného revíru rozhodli vlastníci 2/3-inovou väčšinou na zhromaždení namiesto rozhodnutia správneho orgánu, ktoré vychádza z prejavenej vôle nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov. Ďalej uviedol, že nemohlo byť porušením zásady rovnosti účastníkov to, že správny orgán vychádzal z vôle väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd príslušný na konanie podľa § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici a postup, ktorý mu predchádzal v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

Krajský súd rozsudkom 24S/263/2013-55 zo dňa 10. apríla 2014 zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 250j ods. 2, písm. a) O. s. p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie bolo zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Sžo/135/2015 zo dňa 10. septembra 2015 z dôvodu, že senát najvyššieho súdu zistil, že u pribratej účastníčky konania Ing. B. S. nebolo preukázané splnenie procesnej podmienky podľa § 250 ods. 1 posledná veta O. s. p., keďže v danej veci došlo k zámene v osobe pribratej účastníčky. Krajský súd uznesením zo dňa 21.4.2014 č. k. 24S/263/2013-26 pribral do konania P. B. S., bytom M. XXX/XX, Q., namiesto dcéry B. S., bytom tamtiež, čím zamenil procesnú legitimitáciu daných osôb. Pribratá účastníčka vystupovala v súdnom konaní a nemala procesnú spôsobilosť byť účastníčkou konania, a ďalšej osobe, ktorej malo byť priznané postavenie účastníka konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Zároveň prvostupňovému súdu uložil odstrániť predmetnú vadu konania a pribrať do konania dotknutú B. S. a preveriť, či menovaná disponuje plnomocenstvom, ktoré spĺňa všetky zákonné náležitosti a vo veci opakovane rozhodnúť.

Na základe uvedeného súd uznesením č. k. 24S/263/203 zo dňa 13. novembra 2015 pribral do konania B. S., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX Q.. Na pojednávaní zistil, že táto účastníčka nezastupovala v správnom konaní žiadnych vlastníkov pozemkov ale sama je vlastníčkou pozemku v predmetnom poľovnom revíre.

V priebehu konania došlo k úmrtiu ďalšej účastníčky v 1. rade, súd preto podľa § 107 ods. 3 O.s.p. pokračoval v konaní s jej dedičkou.

Súd z obsahu správneho spisu zistil, že žalobca podaním doručeným prvostupňovému správne orgánu v tom čase Obvodnému lesnému úradu Revúca dňa 16. júna 2005 požiadal o schválenie zmlúv

o výkone práva poľovníctva v poľovnom revíre č. 31 Gemerské Teplice a to zmluvy s Lesmi SR ako vlastníkom 965ha výmery revíru, ďalej s vlastníkmi zastúpenými starostom obce Gemerské Teplice ako vlastníkmi pozemkov o výmere 184,90ha, ďalej s vlastníkmi zastúpenými starostkou obce Hucín ako vlastníkmi pozemkov o výmer 125ha, B. C. s výmerou pozemkov 14,90ha, F. C. s výmerou pozemkov 4,57ha, N. C. s výmerou pozemkov 4,56ha, A. C. s výmerou pozemkov 4,16ha, E. D. s výmerou pozemkov 5,93ha, Z. Z. s výmerou pozemkov 4,89ha, D. N. s výmerou pozemkov 1,92ha, B. Z., F. s výmerou pozemkov 2,50ha, B. C. s výmerou pozemkov 2ha, s Z. O. s výmerou pozemkov 2,98ha, E. Q. s výmerou pozemkov 2,80ha a N. Q. s výmerou pozemkov 2,83ha a tým, že 1 328,94ha predstavuje 53,8% výmery poľovného revíru. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 11.11.2005 č. 176/2005-2 schválil zmluvy o nájme výkonu práv a poľovníctva, pričom toto rozhodnutie bolo zrušené odvolacím orgánom rozhodnutím č. 77/2006- Km zo dňa 1. 5. 2006. Žalobca 11.7.2006 znovu požiadal o schválenie zmlúv o výkone práva poľovníctva v poľovníckom revíre č. 31 Gemerské Teplice a predložil zmluvy s vlastníkmi pozemkov spolu o výmere 2 002,03ha, čo predstavuje 84,2% výmery poľovného revíru a to s Lesmi SR, Slovenským pozemkovým fondom, A. C., A. C., Z. S. Z., R. E., P. D., F. C., N. C., E. D., Z. Z., N. D., B. Z., B. C., Z. O., E. Q., N. Q.. Žalobca podaním doručeným právnomu orgánu 10.januára 2008 požiadal o schválenie zmlúv o výkone práva poľovníctva v poľovníckom revíre č. 31 Gemerské Teplice a predložil zmluvy s vlastníkmi pozemkov o celkovej výmere 1606,45ha a to s Lesmi SR, Slovenským pozemkovým fondom, P. D., E. D., Z. Z., R. E., N. Q., A. E., R. D., N. C.. Následne správny orgán schválil tieto zmluvy rozhodnutím č. 176/2005-10 zo dňa 29. januára 2008. Toto bolo zrušené rozhodnutím odvolacieho orgánu Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00151 zo dňa 6. júna 2008 a následne prvostupňový správny orgán prerušil konanie vo veci žiadosti zo dňa 16. 6. 2005 z dôvodu riešenia predbežnej otázky v inom konaní. Listom z 5.3.2013 oznámil účastníkom, že bolo právoplatne rozhodnuté o neuznaní poľovného revíru Dolný Gemer, čím odpadol dôvod prerušenia konania a že sa môžu oboznámiť s podkladmi rozhodnutia a vyjadriť sa k podanej žiadosti.

Rozhodnutím č. 176/2005-14 zo dňa 8. apríla 2013 prvostupňový správny orgán zamietol žiadosť žalobcu a neschválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov v spoločnom poľovnom revíre Gemerské Teplice. Nájomné zmluvy boli uzatvorené medzi PZ a vlastníkmi poľovných pozemkov tvoriacich spoločný poľovný revír Gemerské Teplice o výmere 1606,45 ha. V odôvodnení rozhodnutia opísal predchádzajúci priebeh konania. Konanie bolo prerušené podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutím zo dňa 02.09.2008 z dôvodu, že nebolo právoplatne rozhodnuté o uznaní spoločného poľovného revíru Dolný Gemer, do ktorého mal byť začlenený aj poľovný revír Gemerské Teplice. Po právoplatnom skončení tohto konania, kedy novonavrhovaný poľovný revír nebol uznaný, bolo pokračované v konaní, pričom k podkladom rozhodnutia sa vyjadrili traja účastníci konania, žalobca, P. Z. S. a Lesy SR, š. p., Banská Bystrica. V odôvodnení ďalej opísal tieto stanoviská, aj svoje stanovisko k nim. K námietke P. Z. S. o neplatnosti nájomných zmlúv uviedol, že tieto boli uzatvorené v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve na uvedenej výmere a podpísali ich aj Lesy SR, š. p. a Slovenský pozemkový fond Bratislava. Neboli uzatvorené v rozpore so zákonom. K stanovisku Lesov SR, š. p., Banská Bystrica a ich informácií o zvolaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov uviedol, že zistil, že tento účastník spolu so Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, pozvánkou zverejnenou verejnou vyhláškou, zvolali valné zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich spoločný revír Gemerské Teplice podľa § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve na deň 23.4.2013. Ďalej že rešpektuje ich postoj, napriek skutočnosti, že od podpísanej nájomnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom neodstúpili. Uzavrel, že po zhodnotení stanovísk účastníkov konania zastáva názor, že by sa rozhodnutie o užívaní poľovného revíru Gemerské Teplice malo doriešiť na valnom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí rozhodnú zákonom stanovenou väčšinou o využívaní spoločného poľovného revíru Gemerské Teplice podľa § 11 ods. 1 Zákona o poľovníctve tak, ako to správny orgán v niekoľkých správnych konaniach odporúčal. Preto musel aplikovať právne predpisy na úseku poľovníctva tak, ako sú citované vo výrokovej časti rozhodnutia.

Druhostupňový správny orgán Obvodný lesný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. 2013/00266 zo dňa 12. júla 2013 rozhodol o opravnom prostriedku žalobcu tak, že ho zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zistil, že I. stupňový správny orgán na území vymedzenom hranicami poľovného revíru Gemerské Teplice rozhodoval v troch samostatných konaniach. Konanie na uznanie nového poľovného revíru Dolný Gemer bolo predmetom rozhodovania Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu SR. Konanie na zaevidovanie zmluvy o užívaní uvedeného poľovného revíru pre Poľovnícku organizáciu PM Gemerské Teplice,

ktoré bolo I. stupňovým správnym orgánom ukončené 11.6.2013 v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve zaevidovaním pod č. 400/2013-1. Konanie na schválenie zmlúv o nájme pre žalobcu. Rozhodnutie odôvodnil tým, že zistil, že prvostupňový správny orgán 11.6.2013 pod č. 400/2013-1 v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru Gemerské Teplice pre poľovnícku organizáciu PM Gemerské Teplice. Zaevidovaním takejto zmluvy bolo zabezpečené užívanie predmetného poľovného revíru, a preto námietky odvolateľa o porušení § 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní a tiež námietku, ktorou odvolateľ vytýkal správnomu orgánu, že akceptoval oprávnenosť Lesov SR, š.p., Banská Bystrica ako aj Slovenského pozemkového fondu Bratislava uzatvárať zmluvu s iným subjektom, sú neopodstatnené. Uviedol, že k tomuto dospel po zohľadnení skutočností, že vydaním napadnutého rozhodnutia prvostupňový správny orgán rešpektoval vôľu Lesov SR, š.p., Banská Bystrica a Slovenského pozemkového fondu Bratislava ako rozhodujúcich vlastníkov - správcov poľovných pozemkov začlenených do predmetného poľovného revíru, ktorí túto prezentovali vo svojom stanovisku, z ktorého vyplýva, že zvolali zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, na ktorom sa malo rozhodnúť o spôsobe využitia práva poľovníctva v predmetnom poľovnom revíre. Ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán vzhľadom na zmenu vlastníckych vzťahov k poľovným pozemkom v predmetnom poľovnom revíre a požiadavku rozhodujúcich vlastníkov - správcov poľovných pozemkov na neschválenie zmlúv, tieto zmluvy neschválil správne. Uviedol, že po zohľadnení skutočností, že prvostupňovým rozhodnutím bola rešpektovaná vôľa rozhodujúcich vlastníkov poľovných pozemkov Lesov, š. p. a Slovenského pozemkového fondu vyjadrenom v stanovisku Lesov SR, š. p. z 20.3.2013, a to vôľa, aby zmluvy neboli schválené, dospel k záveru, že na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia nemôže mať vplyv ani tá skutočnosť, že prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie nevhodne oprel o zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sa ešte len malo uskutočniť. Ďalej dôvodil tým, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje skutočností, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie a tiež úvahy, ktorými bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a tiež ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Preto považoval za neopodstatnenú námietku odvolateľa, že rozhodnutie trpí nezákonnosťou pre nedostatok dôvodov.

V správnom spise sa tiež nachádza fotokópia notárskej zápisnice, ktorou bol osvedčený priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru Gemerské Teplice konaného 23.4.2013 zo začiatkom o 10.00 hod v zasadačke Lesy SR, š.p., OZ, Revúca, Nám. slobody 2, Revúca. Obsahom notárskej zápisnice je aj uznesenie č. 3, podľa ktorého zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov rozhodlo, že užívateľom poľovného revíru Gemerské Teplice bude poľovnícka organizácia PM Gemerské Teplice, IČO 421 98 518 so sídlom Poľnohospodársky dvor VKK, 049 13 Hucín na základe zmluvy uzatvorenej podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v platnom znení, za ktorý hlasovalo 84,28% vlastníkov, proti bolo 6% vlastníkov a zdržalo sa 0,17% vlastníkov.

V správnom spise sa tiež nachádza fotokópia oznámenia Obvodného lesného úradu Revúca Poľovníckej organizácie PM Gemerské Teplice o tom, že pod č. 400/2013 dňa 11.06.2013 zaevidoval zmluvu o užívaní Poľovného revíru Gemerské Teplice podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. a že táto nadobudla účinnosť 11.06.2014.

Podľa § 80 ods. 1 a 3 zákona č. 274/2009 Z.z., (1) zmluvy uzatvorené pred 1. septembrom 2009 zostávajú v platnosti na dobu, na ktorú boli uzatvorené. (3) Správne konanie začaté pred 1. septembrom 2009 sa dokončí podľa doterajšieho právneho predpisu.

Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 23/1962 Zb., (1) Právo poľovníctva je súhrn práv a povinností zver cieľavedome chovať a chrániť, loviť ju, ulovenú alebo inak usmrtenú zver si privlastňovať, zbierať zhody parožia a vajcia pernatej zveri. (2) Právo poľovníctva patrí vlastníkovi pozemku; vykonávať ho možno len podľa tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie.

Podľa § 14 ods. 1, 3 zákona č. 23/1962 Zb., (1) o výkone práva poľovníctva rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, ak ide o poľovné pozemky toho istého vlastníka (ďalej len "vlastník poľovného revíru"), alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (ďalej len "vlastníci spoločného poľovného revíru"). (3) Výkon práva poľovníctva možno prenajať poľovníckemu združeniu (§ 4) alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe, pre ktoré platí § 4 primerane.

Podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb., (1) zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru. (2) Jedno poľovnícke združenie smie uzavrieť zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva len v jednom poľovnom revíre. Výnimky môže vo zvlášť odôvodnených prípadoch povoliť okresný národný výbor na odporúčanie krajského výboru Československého poľovníckeho zväzu. (3) Poľovnícke združenie nesmie postúpiť inému výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, ani v jeho časti. (4) Zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva zaniká:

- a) uplynutím doby,
- b) zánikom poľovného revíru,
- c) zánikom poľovníckeho združenia,
- d) výpoveďou jednej zo zmluvných strán pre nedodržanie podmienok zmluvy, prípadne dohodou týchto strán schválenými okresným národným výborom,
- e) rozhodnutím okresného národného výboru o zrušení zmluvy v prípade, že užívateľ poľovného revíru porušuje hrubo alebo opätovne predpisy o poľovníctve alebo zásady riadneho poľovníckeho hospodárenia a neurobí v lehote určenej okresným národným výborom nápravu,
- f) rozhodnutím o vyhradení výkonu práva poľovníctva podľa § 18 ods. 1.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. (2) Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

Súd predchádzajúce rozhodnutie, ktorým dospel k záveru, že z dôvodov uvedených v žalobe, je napadnuté rozhodnutie výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci, zdôvodnil tým, že žalobca podal návrh na schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva podaním doručeným prvostupňovému správne orgánu dňa 16.6.2005. Je nesporné, že konanie ku dňu 1. septembra 2009, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 274/2009 Z.z., nebolo ukončené, a preto sa naň v zmysle citovaného § 80 ods. 3 vzťahuje predchádzajúci predpis, ktorým je zákon č. 23/1962 Zb.. Podľa tohto prechodného ustanovenia jeho ods. 1, zmluvy uzatvorené pred 1. septembrom 2009 zostávajú v platnosti na dobu, na ktorú boli uzatvorené. Zákon o poľovníctve č. 23/1962 Zb. zo svojich ustanovení neoprávnil správny orgán, aby pri rozhodovaní o schválení zmlúv použil voľnú úvahu. Inak povedané, zákonom č. 23/1962 Zb. nebola na schvaľovanie zmlúv o výkone práva poľovníctva povolená úvaha, a teda rozhodnutie nie je závislé od toho, aké skutočnosti bude správny orgán považovať za rozhodné v rámci zákonom stanovených medzí, ale od toho, či sú splnené zákonom stanovené podmienky. Zákon neoprávnil správny orgán ani na to, aby zobral do úvahy skutočnosti, ktoré nastanú v období po podpise zmlúv a pred rozhodnutím o ich schválení. Naopak, z tretej časti zákona č. 23/1962 Zb. je zrejmé, že úlohou správneho orgánu v konaní o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva je zistiť, či predložené zmluvy boli uzatvorené v súlade s týmto zákonom. To znamená, či podľa obsahu ide o zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva vo vzťahu k uznanému poľovnému revíru, či účastníci na strane prenajímateľa sú vlastníci poľovného revíru, čiže či boli zmluvy uzatvorené s nadpolovičnou väčšinou vlastníkov poľovných pozemkov v danom revíre počítanou podľa ich výmery. Ďalej či nájomcom je osoba uvedená v § 14 ods. 3 zákona č. 23/1962 Zb., a či zmluvy boli uzatvorené na čas uvedený v § 16 ods. 1 tohto zákona, a či bola splnená podmienka uvedená v § 16 ods. 2 tohto zákona. Žiadny predpis, a to ani Správny poriadok neumožňuje, aby v konaní, ktorého predmetom je výlučne posúdenie predložených zmlúv z vyššie uvedených hľadísk, mohol správny orgán zisťovať iné skutočnosti a brať ich ako podklad svojho rozhodnutia.

Súd vychádzal aj z toho, že z citovaného § 80 ods. 1 a 3 zákona č. 274/2009 Z. z. vyplýva, že zákonodarca ponechal stav založený podľa predchádzajúceho zákona č. 23/1962 Zb. v oblasti zmlúv, na základe ktorých boli užívané poľovné revíry poľovnými organizáciami v platnosti bez toho, aby tieto bolo potrebné prispôbiť novej právnej úprave a s tým, že už začaté konania sa dokončia podľa predchádzajúceho predpisu. Schvaľovanie zmlúv uzatvorených medzi poľovníckou organizáciou a vlastními poľovných pozemkov, ktoré patrilo podľa predchádzajúcej právnej úpravy do kompetencie správneho orgánu a riadilo sa správnym poriadkom, bolo novou právnou úpravou nahradené evidenciou zmlúv, na ktorú sa správny poriadok nevzťahuje. Vlastníci poľovných pozemkov v predmetnom revíre uzavreli zmluvu podľa predchádzajúceho predpisu pred 1.septembrom 2009. Ustanovenie § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. zakazuje žalovanému zaevidovať zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva. Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. zmluvy, ktoré boli uzatvorené pred 1. septembrom 2009, zostávajú v platnosti na dobu, na ktorú boli uzatvorené. Odhliadnuc od toho,

že uvedené ustanovenie nehovorí o schválených, a teda v zmysle zákona č. 23/1962 Zb. platných zmlúv ale o zmluvách uzatvorených pred 1. septembrom 2009, je potrebné v zmysle tohto pravidla vykladať aj § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z., teda pravidlo, že zaevidovaniu zmluvy bráni už zaevidovaná iná zmluva tak, že evidencii ďalšej zmluvy bráni aj podľa predchádzajúceho predpisu skôr začaté konanie o schválení inej zmluvy. Podľa súdu takýto výklad bol v súlade s princípom právneho štátu, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je princíp právnej istoty. Súd na základe takéhoto právneho názoru v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia Obvodného lesného úradu Revúca č. 400/2013 zo dňa 11. júna 2013, rozsudkom č. k. 24S/254/2013-73 zrušil takúto evidenciu. Avšak vzhľadom na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní 6Sžo/88/2014 sa s takýmto výkladom § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. nestotožnil, a preto predmetné rozhodnutie uznesením 8Sžo/88/2014 zmenil tak, že žalobu zamietol a konštatoval, že vychádzajúc z logického výkladu právnej úpravy zákonodarcom ustanovenej v prechodnom ustanovení § 80 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. je zrejmé, že zákonodarcu ponechal v platnosti zmluvy uzatvorené pred 1. septembrom 2009, teda zmluvy uzatvorené podľa predchádzajúcej právnej úpravy zákonom č. 23/1962 Zb. na dobu, na ktorú boli uzatvorené. Treba súhlasiť s argumentáciou súdu prvého stupňa, že pokiaľ aj zákonodarcu výslovne v prechodnom ustanovení neuvádza „platnej zmluvy“ ostávajú v platnosti zmluvy uzatvorené pred 1.9.2009 na dobu, na ktorú boli uzatvorené, avšak vychádzajúc z výkladu právnej úpravy in ratio takéto zmluvy ako obligačný záväzok zostal v platnosti a zaväzoval len účastníkov zmluvy, pokiaľ však neboli podľa predchádzajúcej úpravy zákona č. 23/1962 Zb. príslušným orgánom štátnej správy schválené ku dňu účinnosti zákona č. 274/2009 Z. z., nenadobudli platnosť a účinnosť voči tretím osobám. Ďalej konštatoval, že vychádzajúc z právnej úpravy zaevidovaniu zmluvy o užívaní poľovného revíru, teda bráni prekážka, že k totožnému poľovnému revíru existuje už zaevidovaná iná zmluva. Ako prekážka je potom iná zmluva zaevidovaná k totožnému poľovnému revíru podľa ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. v zmysle § 16 ods. 1 alebo zmluva uzatvorená podľa predchádzajúcej právnej úpravy zákona č. 23/1962 Zb., ktorá ku dňu účinnosti zákona č. 274/2009 Z. z. nadobudla platnosť a účinnosť, keďže nová právna úprava zákona č. 274/2009 Z. z. „zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru“ nahradila predchádzajúcu právnu úpravu zákona č. 23/1962 Zb. „schvaľovanie zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíre“. Uzavrel, že k zaevidovaniu ďalšej zmluvy nebránila zákonná prekážka, a preto k evidencii ďalšej zmluvy došlo v súlade so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo možné zotrvať na predchádzajúcom právnom názore tohto súdu, ktorý vychádzal z takého výkladu § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. v spojení § 80 ods. 1, 3 tohto zákona, že evidencii zmluvy bráni aj neskončené konanie, ktoré bolo začaté podľa predchádzajúceho predpisu, teda konanie o návrhu na schválenie zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva. Takýto výklad nebol správny, ako to vyplýva z vyššie uvedeného právneho názoru, ktorú k tejto otázke zaujal najvyšší súd, aj keď v inom súdnom konaní. Opatrenie, ktorým bola zaevidovaná iná zmluva v predmetnom poľovnom revíre zostalo v platnosti aj po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti tohto opatrenia. Bolo teda možné zaevidovať inú zmluvu aj počas neskončeného konania podľa predchádzajúceho predpisu. Potom, keď sa tak stalo, bol žalovaný povinný prihliadnuť na právny stav založený na základe zákona č. 274/2009 Z. z. vo vzťahu k predmetnému revíru, a teda zobrať do úvahy právnu skutočnosť, že na základe platnej právnej úpravy došlo pred vydaním napadnutého rozhodnutia k zaevidovaniu inej zmluvy, čo vytvorilo na obdobie do zániku zaevidovanej zmluvy zákonnú prekážku pre evidenciu ďalšej zmluvy, a teda aj pre schválenie zmluvy uzatvorenej podľa predchádzajúceho predpisu. Z uvedeného vyplýva, že z dôvodov uplatnených v žalobe napadnuté rozhodnutie nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia a z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie v súlade so zákonom.

Žalobca namietal aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, nakoľko dôvody uvedené v jeho odôvodnení nie sú zdôvodnením výrokovej vety. I keď možno súhlasiť s tým, že nedostatkom dôvodov trpí rozhodnutie aj vtedy, keď tieto sú nesprávne, súd nedospel k záveru, že obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia by v tomto prípade bránil preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia. Z odôvodnenia je zrejmé, že žalovaný za rozhodnú skutočnosť považoval, že Lesy SR štátny podnik navrhli v danom konaní, aby zmluvy neboli schválené a že prvostupňový správny orgán zaevidoval zmluvy s iným užívateľom uzatvorené podľa zákona č. 274/2009 Z. z. na základe žiadosti podanej Poľovníckou organizáciou PM Gemerské Teplice zo dňa 7.6.2013. To znamená, že odôvodnenie rozhodnutia obsahuje skutkové dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté a aj to, ako boli tieto skutkové dôvody právne posúdené.

Na základe vyššie uvedeného, súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie v súlade so zákonom, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. (1) Ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že podľa piatej časti O.s.p. má právo na náhradu trov konania len celkom alebo čiastočne úspešný žalobca. Žalobca v tomto konaní úspešný nebol, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Ďalší účastník podľa citovaného § 250k O.s.p. nemá právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli účasťou v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Občiansky súdny poriadok pre konanie podľa piatej časti - správne súdnictvo obsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania v citovanom § 250k, podľa ktorej v správnom súdnictve má z účastníkov konania právo na náhradu trov len žalobca, a to len v prípade, že je v konaní aspoň sčasti úspešný. Úprava náhrady trov konania obsiahnutá v § 250k O.s.p. je úplná a preto nie je možný postup podľa § 246c O.s.p. Takáto úprava náhrady trov konania je daná aj tým, že predmetom konania podľa piatej časti O.s.p. je spor o zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu medzi žalobcom a správnym orgánom. Dôvodom účasti ďalšieho účastníka v takomto konaní, ako to vyplýva z § 250 O.s.p., je skutočnosť, že v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia môžu byť jeho práva a povinnosti dôsledku takéhoto zrušenia dotknuté. Ďalší účastník tak nie je stranou v súdnom spore medzi žalobcom a žalovaným i keď mu patrí právo vyjadriť sa k predmetu konania. Preto by ani nebolo možné hovoriť o jeho úspechu v konaní.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a/), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.